

Βασισμένο σ' ένα αρχικό κείμενο του Ισπανού Josep J. που μετέφρασε ο Γεώργιος Σ. Βλάχος

Ένας πατέρας με οικονομική άνεση, θέλοντας να διδάξει στο γιο του τι σημαίνει φτώχεια, τον πήρε μαζί του για να περάσουν λίγες μέρες στο χωριό, σε μια οικογένεια που ζούσε στο βουνό.

Πέρασαν τρεις μέρες και δυο νύχτες στην αγροικία. Καθώς επέστρεφαν στο σπίτι, μέσα στο αυτοκίνητο, ο πατέρας ρώτησε το γιο του: «Πώς σου φάνηκε η εμπειρία;»

«Ωραία» απάντησε ο γιος ονειροπολώντας.

«Και τι έμαθες;» συνέχισε με επιμονή ο πατέρας.

Ο γιος απάντησε:

- Εμείς έχουμε έναν σκύλο, ενώ αυτοί έχουν άλογα, σκύλους, γάτες, κασίκες και κουνέλια
- Εμείς διαθέτουμε μια πισίνα που φτάνει μέχρι τη μέση του κήπου, ενώ αυτοί ένα πανέμορφο ποτάμι δίχως τέλος
- Η αυλή μας φτάνει μέχρι το φράχτη, ενώ η δική τους μέχρι τον ορίζοντα...
- Εμείς παίζουμε και ζούμε στην εικονική πραγματικότητα του play station ενώ αυτοί παίζουν και τρέχουν στα λιβάδια χωρίς να φοβούνται τ' αυτοκίνητα
- Εμείς τρώμε συσκευασμένα έτοιμα φαγητά γεμάτα συντηρητικά, ενώ αυτοί αγνά λαχανικά από το κήπο τους και φρέσκα φρούτα από τα δέντρα
- Εμείς έχουμε έπιπλα και πόρτες από πλαστικό, σκεύη από πλαστικό, παιχνίδια από πλαστικό, ενώ αυτοί ζουν σε σπίτια φτιαγμένα από υλικά που παίρνουν από τη φύση: ξύλο, πέτρα, λάσπη, σίδερο.
- Εμείς ζούμε «καλωδιωμένοι» με το κινητό, τον υπολογιστή, την τηλεόραση. Αυτοί, αντίθετα, «συνδέονται» με τη ζωή, τον ουρανό, τον ήλιο, το νερό, το πράσινο του βουνού, τα ζώα τους, τη γη τους, την οικογένειά τους.

Ο πατέρας έμεινε έκθαμβος από τις απαντήσεις του γιου του...

Και ο γιος ολοκλήρωσε με τη φράση:

«Σ' ευχαριστώ, μπαμπά, που μας διδάξες πόσο φτωχοί είμαστε...»